

er forskjellige Planer om, hvorledes den nærmere Ordning skulde være. Hvis man nemlig kunde faae Straffeanstalten overladt for et bestemt Tidsrum, navnlig for 5 Aar, saa vilde Communen ikke lade sig nøie med de 64 Enfeltceller, som strax kunne benyttes, men den vilde endvidere ombygge en anden Fløi, den saakaldte Natcellesløi, saa at der blev 70 à 80 nye Enfeltceller. Hvis derimod Overdragelsen ikke kunde skee for en saadan bestemt Tid, men paa ubestemt Tid, dog med en Opfigelsesfrist af 2 Aar, saa troer Commissionen, at Communen burde tage Fængslet som det er, uden at koste Noget derpaa, og derimod foretage en Omdannelse ved det gamle Arresthuus. Hvisken Plan der skal følges, er det Justitsministerens Sag, at afgjøre efter Forhandling med Communalbestyrelsen, men dette foreligger der ikke Noget om her. Udvalget har meent at ville tilraade Thinget at samtykke i denne Overdragelse, saaledes at det blot udtaltes, at det var midlertidigt, idet det da nærmere overlodes til Ministerens Afgørelse, hvor langvarig denne midlertidige Tilstand skulde være. Udvalget har dog tillige troet at burde tilraade, at Overdragelsen knyttes til to Bilkar. Deels troer man nemlig, at der bør, ialfald for Principets Skyld, svares en passende Leieafgift, hvis Størelse man vil overlade til Justitsministeren at fastsætte, og deels mener man, at man bør sikke sig at kunne benytte en Deel af Fængslet til militært Arresthuus, saafremt Krigsministeren paany skulde fremkomme med Begjæring om at faae et saadant, for at man da kunde være istand til at henbise Ministeren til at benytte en Deel af Fængslet, og efter de locale Forhold vil Intet være til Ginder for, at en Deel af Fængslet overlades en Autoritet, en anden Deel andre Autoriteter. Udvalget har endelig troet, at det vilde være det Rigtigste, at Bemyndigelsen fremtraadte i en anden og mere bestemt Form end efter Ministerens Forslag, samt at den blev givet paa Conto I, som handler om Straffeanstalterne. Derfor er Forslaget stillet til denne Conto, og saa har man forøvrigt tiltraadt Ministerens Forslag under Nr. 54 til § 25. — Forslaget under Nr. 15

embede for 7 Sogne i Egnen imellem Ringkøbing, Holstebro og Lemvig. Det vil være det høie Thing bekendt, at der fra et andet Udvalg foreligger Forslag om, at der for Fremtiden slet ingen Districtslæger skulde ansættes, men deels er dette ikke vedtaget endnu, deels er der i hvert Fald her Tale om at opfylde et tidligere Tilfagn, idet det nemlig allerede for flere Aar siden af Ministeriet blev lovet disse Communer, at, naar de selv tilvebragte Lægeboligen, saa skulde der blive stillet Forslag om at ansætte en Districtslæge derovre. Nu have de med ikke ringe Opoffrielse opfyldt denne Betingelse, og det forekommer da Udvalget, at der er al god Grund til at give dem denne Læge. — Forslaget under Nr. 16 er stillet af et Mindretal i Udvalget og gaaer, saavidt jeg kan see, ud paa, at der skulde udredes en saadan Bevilling til Kjøbenhavns Væbning, at denne Institution vilde være istand til at fortsætte sin Tilværelse i et Fjerdingaar, men heller ikke længere. Det er et Forslag, som Udvalgets Fleertal bestemt maa modsætte sig. Det vilde efter vor Mening være ganske urigtigt, om man her under Finantslovens Behandling vilde afgjøre dette Spørgsmaal, hvorom der samtids er forelagt et andet særskilt Forforslag, og da det erode Thing forleden Dag forlastede et Forslag om, at Kjøbenhavns Væbning skulde ophæves, uden at der stillede Noget istedet derfor, kan jeg heller ikke troe, at Thinget idag skulde vedtage et Forslag, hvorefter Væbningen ligeledes om kort Tid vilde falde bort, uden at man havde Sikkerhed for, at der traadte noget Andet istedet. — Forslaget under Nr. 17 angaaer Island, og den Strævelse, hvori der nøiagtigt gjøres Rede for Ministerens Tankegang i Henseende til de islandske Sager, er trykt i Tillæg B. Forslaget bestaaer af forskellige Dele, idet det nemlig deels gaaer ud paa at forhøje Stiftamtmandens Løn, deels paa en Bevilling til en Forbedring af det indre Postvæsen paa Island. Under a. er der deels Tale om at forhøje Stiftamtmandens faste Løn med 600 Rd., deels om at lade hans Sødomsfrivningstillæg, som udgjør 200 Rd., bortfalde, altsaa i Virkeligheden en Forhøielse af 400 Rd. Under b. er der Tale om at forhøje det Ne-